

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/3/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011026
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3115011026.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Beáty Javorkovej v trestnej veci proti obžalovanému L. D., nar. XX.XX.XXXX v P. V., trestne stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 06. augusta 2019 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 06. novembra 2018 pod sp. zn. 4T/83/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného L. D. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 06. novembra 2018, sp. zn. 4T/83/2015 bol obžalovaný L. D. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona, z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

v čase od 17:30 hod. do 21:00 hod. dňa 17.06.2014 v katastri obce Z. Z., v časti P. prekonal a poškodil oplotenie pozemku ohraničujúceho objekt v minulosti nazývaný „Spojár“ pozostávajúci z troch chatiek, následne vytlačil zatvorené okno najväčšej chatky, vnikol dovnútra a odtiaľ odcudzil z priestoru garáže krovínorez zn. Stihl FS-400, bubnovú kosačku zn. Šupa DS-521 Líza výrobné číslo 1001401001051000382, medený dvadsaťdva litrový kotlík, príslušenstvo k bubnovej kosačke, náhradné nože, príručné náradie, príslušenstvo ku krovínorezu a v obytnej časti poškodil osadený keramický krb, následne bol vyrušený poškodeným L. M., následne obvinený L. D. vnikol aj do menšej z chatiek tým spôsobom, že vytlačil zatvorené okno a odcudzil odtiaľ poľovnícky ďalekohľad, súpravu kuchynských nožov a indukčnú sklokeramickú platňu, čím poškodenému L. M. spôsobil škodu na odcudzených veciach podľa odborného vyjadrenia vo výške 750,- Eur a poškodením krbu bola spôsobená škoda podľa odborného vyjadrenia vo výške 2.000,- Eur, hoci bol obvinený rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/156/2013 zo dňa 05.09.2013, právoplatného dňa 05.09.2013, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. f), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné.

Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona a za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 a ods. 8 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 1 písm. b) Tr. zákona súd prvého stupňa na výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., L. G. XXXX/X škodu v sume 2.750,- Eur, pričom podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej 15-dňovej lehote včas podaným odvolaním napadol obžalovaný L. D. pre nesprávnosť výrokov o vine, treste

a náhrade škody, ako aj konania, ktoré rozsudku predchádzalo. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol, že dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní neboli zabezpečené dôkazy, ktoré by obžalovaného zo spáchania skutku usvedčovali. Má za to, že bolo porušené právo na obhajobu obžalovaného tým, že súd nevykonal ním navrhovaný dôkaz a to výsluch spracovateľa znaleckého posudku KEU PZ ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/9894, ktorý vypracoval znalecký posudok na analýzu DNA z rukavíc, ktoré boli nájdené na mieste činu. Nebola tiež vyvrátená obrana obžalovaného, že vzhľadom na ostatné vykonané dôkazy nemohol byť kritického dňa na mieste činu. Taktiež je nepochybné, že na rukaviciach bola zistená DNA aj inej osoby. Ďalej uviedol, že obžalovaný (ako to tvrdil už v prípravnom konaní) bol kritického dňa (17.06.2014) v práci spolu s U. K., kde pracovali v P. v spoločnosti Continental a. s. Púchov, kedy v tom čase bola celozávodná dovolenka a počas tejto odstavky opravovali čo bolo potrebné. Počas pracovného dňa spolu s U. K. obžalovaný išiel na obed domov a po obede sa opäť spoločne vracali späť do práce. Obžalovaný navyše v tomto období bol každý deň v práci a doma mal tehotnú družku na rizikovitom tehotenstve a veľa práce doma na výmene pokazeného kotla a je preto vylúčené, aby dňa 17.06.2014 bol celý deň preč a dopustil sa žalovaného skutku. Ďalej uviedol, že poškodený L. M. videl potencionálneho páchatelia, no však obžalovaného neopoznal. Navyše s prihliadnutím na rozsah odcudzených vecí, ktoré vyžadovali na odvoz minimálne dodávku, uviedol, že obžalovaný ani U. K. takéto vozidlo nevlastnia ani nevlastnili, ako aj to, že nič z odcudzených vecí sa nenašlo. Ďalej poukázal na to, že už v prípravnom konaní navrhovali vypočuť spracovateľa znaleckého posudku KEU PZ, sp. zn. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/9894, nakoľko výpoveď príslušného pracovníka znaleckého ústavu je mimoriadne dôležitá, pretože zo znaleckého posudku vyplýva, že v rukaviciach nájdených na mieste činu bola nájdená DNA obžalovaného, ale aj DNA inej nestotožnenej osoby. Zo znaleckého posudku však nevyplýva, kto mal predmetné rukavice na rukách ako posledný, teda obžalovaný alebo iná osoba. Nie je teda vylúčené, že rukavice, ktoré používal aj on našla iná osoba, ktorá ich používala na mieste činu a tam nechala. Vzhľadom na uvedené má za to, že vôbec nie je tak preukázané, či obžalovaný sa na mieste činu nachádzal. K uvedenému bolo preto nevyhnutné vypočuť spracovateľa znaleckého posudku a keďže toto nebolo umožnené ani v prípravnom konaní ani na hlavnom pojednávaní, bolo porušené právo obžalovaného na obhajobu a spravodlivý proces. Z uvedených skutočností tak vyplýva, že vykonaním dokazovaním nebol zabezpečený jediný dôkaz, ktorý by obžalovaného jednoznačne a bez pochybností usvedčoval zo spáchaného skutku. Odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje žiadne úvahy súdu, prečo bol obžalovaný uznaný za vinného a bol mu uložený trest. Rovnako tvrdenie, že výpovede svedkov K. a K. sú účelové, nie je podporené žiadnym dôkazom. Záverom tiež uviedol, že závažným pochybením je skutočnosť, že podľa rozsudku Okresného súdu Lučenec, sp. zn. 3T/52/2012 obžalovaný L. D. odsúdený nebol a teda tvrdenie, že sa mal žalovaného skutku dopustiť v lehote podmieneného odsúdenia, nie je správne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto navrhol krajskému súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a spod obžaloby ho oslobodil. Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že napadnutý rozsudok je správny a zákonný vo všetkých jeho výrokoch.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 10. januára 2019, vykonal dňa 06. augusta 2019 verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine, treste a náhrade škody napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného L. D. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V konaní, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, postupoval okresný súd pri vykonávaní dôkazov a pri rozhodovaní vecne správne a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi konanie a rozhodovanie po podaní obžaloby pred súdom a v tomto smere krajský súd nezistil žiadne pochybenie. Obžalovanému bolo zákonným spôsobom riadne vznesené obvinenie a bola na neho podaná obžaloba, obžalovaný mal v konaní obhajcu a v celom konaní mal dostatočnú a opakovanú možnosť sa vyjadriť, pričom svoje obhajobné práva aj využil štandardným spôsobom.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy a v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a

tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o prečítané výpovede obžalovaného z prípravného konania a výpovede svedkov U. K. a Z. K. z prípravného konania, výsluch svedka - poškodeného L. M., listinné dôkazy navrhnuté procesnými stranami (správy o povesti obžalovaného vypracovaných obcou Mestečko zo dňa 07.05.2015, výpis z ústrednej evidencie priestupkov a odpisu z registra trestov obžalovaného), ale predovšetkým o zistenia a závery vyplývajúce zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/9894, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal.

Svoje skutkové zistenia súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku (str. 7-8) a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného L. D., ako aj svedecké výpovede svedkov K. a K., pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, o vierohodnosti a správnom vyhodnotení súdom prvého stupňa ktorých dôkazov nemal pochybnosti ani odvolací súd. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery súdu prvého stupňa založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Z dôkazov vykonaných kontradiktórnym spôsobom v rozsahu potrebnom na rozhodnutie, vrátane obhajobných vyjadrení obžalovaného, na ktoré podrobne poukázal súd prvého stupňa, je jednoznačne preukázané, že skutok uvedený vo výroku napadnutého rozsudku sa stal, že ho spáchal obžalovaný L. D. spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku a že vykazuje všetky pojmové znaky skutkových podstatí prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona, prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona, z ktorých bol uznaný za vinného.

Z obsahu odvolacích dôvodov obžalovaného vyplýva, že namieta správnosť hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa a domáha sa iného, pre neho priaznivejšieho hodnotenia vykonaných dôkazov, čo by bolo odôvodnené v prípade, ak by dôkazy súd prvého stupňa hodnotil skutočne v rozpore so skutočnosťou, s obsahom vo veci vykonaných dôkazov. V danom prípade však tomu nie je.

Proces dokazovania a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania, je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých, vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo postupovať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov. Všeobecnými pravidlami určujúcimi rozsah dokazovania a hodnotenia dôkazov sú zásady vyjadrené v ustanoveniach § 2 ods. 10 a 12 Tr. por., podľa ktorých orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie a orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obžalovaného, nie je možno považovať za porušenie práva na obhajobu. Argumentáciu obžalovaného L. D. v uvedenom smere preto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. V uvedenom smere správne postupoval súd prvého stupňa. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je dostatočne zrejmé, že v ňom v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol všetky podstatné skutočnosti a dôkazy, o ktoré oprel svoj záver o vine obžalovaného i ako sa vysporiadal s obhajobou obžalovaného.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané, že sa stal žalovaný skutok a že ho spáchal obžalovaný L. D.. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam súd prvého stupňa vykonal všetky pre dané závery nevyhnutné dôkazy zákonom predpísaným spôsobom a vyvodil z nich logicky správne závery, vrátane vyhodnotenia obhajobných tvrdení obžalovaného i výpovedí svedkov K. a K.. Odvolacie námietky obžalovaného v uvedenom smere neboli preto dôvodné, odvolací súd ich

neakceptoval a vo vzťahu ku skutkovým zisteniam v podrobnostiach len poukazuje na vecne správne a podrobné odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Vychádzajúc z takto správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa preto nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného L. D. ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona, prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona spáchaných v jednočinnom súbehu, pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel preto nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako súd prvého stupňa. V tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného, preto odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a k právnemu posúdeniu jeho konania, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním obhajobných námietok prednesených už v konaní pred okresným súdom a s ktorými sa súd prvého stupňa dostatočne a vecne správne vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené. V podrobnostiach krajský súd preto poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, nepochybil ani vo výroku o určení druhu trestu a jeho výmery. Trest odňatia slobody uložený obžalovanému za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona v rámci zákonnej sadzby trestného činu najprísnejšieho trestného z nich (t. j. prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák.) stanovenej na 6 mesiacov až 3 roky vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne, je trestom primeraným. Zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., konkrétnej miere závažnosti spáchaných trestných činov vyplývajúcej z ich povahy, zo spôsobu spáchania i spôsobených následkov, ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest je súčasne dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Vecne správny a v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. por. je aj výrok, ktorým bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému L. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z., L. G. XXXX/X, škodu vo výške 2.750,- Eur, titulom náhrady škody, pričom so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody poškodeného tiež správne odkázal na civilný proces v zmysle § 288 ods.2 Tr.por.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného vo vzťahu k výrokom o vine, o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a o náhrade škody, preto odvolanie obžalovaného L. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.